

[Hans Hedtoft.]

dette finske Træ bliver anvendt til. Nu har jeg ganske vist hørt Rygter om, at man i dette konkrete Tilfælde tænker sig at lade Staten give et direkte Tilskud til Træet, men denne Løsning er jo i Virkeligheden lige saa uholdbar, for den betyder blot, at Statstilskuddet gaar til Opretholdelse af Smørekortprisen paa 8 Kr. 67 Øre pr. kg, og det er der vel ingen selv i det danske Landbrugsraad, der kunde finde forsvaret i Dag.

Eller hvis jeg maa nævne et andet Eksempel: Regeringen og Fedtnævnet. Det Fedtnævn, i hvilket der ikke sidder en eneste Repræsentant for Arbejderne og Forbrugerne, har i Fællesskab besluttet, at alt Svinefedt fremtidig skal gaa til Eksport. Bortset fra hvad man nu kan mene herom, er det i hvert Fald en Kendsgerning, at den Beslutning, som her er truffet, betyder en Merindtægt for Landbruget paa ca. 15 Mill. Kr. Ved Salg til Hjemmemarkedet opnaar Producenterne ca. 3 Kr. 50 Øre pr. kg, medens de ved Salg til Eksport nu opnaar ca. 6 Kr. Da der normalt tilføres Hjemmemarkedet 6000 t Svinefedt aarlig, er Merfortjenesten ca. 15 Mill. Kr. Forbrugerne faar ikke noget Fedt og maa til Gengæld se paa, at en bestemt Befolkningsgruppe forøger sin Andel af Nationalindtægten. Jeg rejser det Spørgsmaal: Er denne Ordning rimelig? Var det ikke mere rimeligt, at en Del af denne og andre privilegerede Eksportpriser indgik i et Fond til Importens Billiggørelse og dermed til det danske Prisniveaus Stabilisering? Det maa jo efter min Mening, og jeg skulde tro, at jeg paa dette Punkt i alle Tilfælde er i Overensstemmelse med den højtærede Finansminister, være en Opgave af allerstørste Betydning for Danmark nu at samle alle Bestræbelser om at holde vort Pris- og Omkostningsniveau nede og undgaa at blive revet med af den inflationsprægede Bølge, som truer visse andre Landes Økonomi, og et af Midlerne til at holde det danske Pris- og Omkostningsniveau nede, et af de vigtigste Midler i dette Øjeblik, er oven i Købet efter vor Mening en Udnyttelse af Vareforsyningslovens § 4, Stk. 4, som jeg taler om her. Hvorvidt Paragraffen i den nuværende Affattelse er tilstrækkelig velegnet til at løse disse betydelige Problemer, vil det føre for vidt at komme nærmere ind paa her, men det er ogsaa en af de Ting, jeg gerne vil forberede den højtærede Handelsminister paa at vi ønsker at drøfte i Udvalget angaaende denne Lov.

I sin Forelæggelsestale fremhævede Ministeren Ønskeligheden af at naa frem til

mere tidssvarende Fordelingsregler og helst saadanne Fordelingsregler, der sikrede, at de begrænsede Bevillingsbeløb blev givet til de Importører, som fremskaffede de bedste og de billigste Varer. Det er saa sjældent, man har Lejlighed til at rose den højtærede Handelsminister for en Betragtning. Jeg vil gøre det for denne. Jeg er helt enig i hele den Betragtningensmaade og de Argumenter, som den højtærede Handelsminister anførte paa dette Punkt, og det er med Tilfredsstillelse, vi fra vor Side har konstateret, at Ministeren paa dette Omraade helt bygger paa det Forslag om Tilbudskontrol for Metervarer, der er kommet til Verden først og fremmest paa Arbejderbevægelsens Erhvervsraads Foranledning. Skade blot, at det varede saa længe, før den højtærede Handelsminister kom i Gang paa dette Omraade, men naturligvis, bedre sent end aldrig.

Men nu maa Handelsministeren imidlertid ikke lægge sig til Hvile paa de meget faa Laurbær, han har indhøstet. Der er en Mængde yderligere Forbedringer i Administrationen af Vareforsyningsloven, som vi meget gerne vil have gennemført, og som bør gennemføres og gennemføres nu.

Importørmonopoler og Fordelingen efter de gamle Kanaler skal afskaffes paa mange andre Omraader end Metervarerne. En vis Konkurrence maa genskabes inden for langt større Dele af Erhvervslivet, bl. a. derved, at de forskellige Rationeringsordninger tilrettelægges saaledes, at Mærkerne kommer til at følge Varerne, det vil sige at de handlende faar Varer i Forhold til det Antal Mærker, de leverer til det følgende Led i Omsætningen. Det er med stigende Forbavelse Landet, og jeg tror ogsaa store Dele af Erhvervslivet, har iagttaget Handelsministerens alt for stærke Passivitet paa dette Omraade. Ved alle andre Lejligheder taler jo baade den højtærede Handelsminister og alle øvrige Ministre om, at de er Tilhængere af den frie Konkurrence. Netop paa dette Omraade er der virkelig en af store Dele, bl. a. ogsaa af Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger, ønsket Mulighed for, at den frie Konkurrence i alt Fald i begrænset Omfang kan sættes ind. Under Besættelsen havde vi en vis Interesse i at bevare de bestaaende Virksomheder og forhindre, at Folk kom bort fra den Arbejdsplads, hvor de nu engang var beskæftiget. I Dag er Forholdene paa adskillige Omraader anderledes. Arbejdsløsheden er jo paa Grund af Omstændighederne paa en Række Omraader overvundet, og paa flere Omraader er der Mangel paa Arbejds-kraft. Men Mangelen paa Arbejds-kraft